

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábova petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Hamis jelszavak.

Az ember általában mindig elégtelen. Az elégtelenség az emberi jellem egyik alapvonása. Száz ember közül mindenütt van kilenczven olyan hangulatu, a ki az első biztatásra ingerült és izgatott. Ha száz milliomos ur van együtt, ezeknek a hangulatát éppen olyan könnyű szerrel lehet ingerültté tenni, mintha száz munkanélküli szocialista volna együtt. A jelenlevők lelkének rezgését kell felismerni annak, a ki izgatott hangulatot akar teremteni, a ki ezt felismeri, annak aztán gyerekjáték megteremteni az ugynevezett közhangulatot, melyre általános érdekű, országos jelentőségű kérdésekben támaszkodni szokás.

Persze, nem mindenki ért a közhangulat csinálásához, pedig a közhangulatnak is van kaptafája, de a kaptafa-kérdést is meg kell előbb tanulni, mert senki sem született még ezen a világon eszmadianak, előbb meg kellett tanulni a eszmadia mesterséget és csak azután lehetett az ember eszmadiaivá.

Nos tehát, a közhangulat csinálás mesterségének manapság nagyon sok apostola van és ezek között, fájdalom, veszedelmesen szaporodnak azok, a kiknek gonosz indulatu érzélatosság a kenyerük.

Szerencse, hogy az ily gonosz indulatu kenyérkeresők még nem ütöttek tanyát a mi vármegyénk határain belül.

De résen kell lennünk és szemmel tartanunk minden gyanus jelenséget, mert itt, a hol annyi sok gyártelep van, a munkások vándorfarkasai alattomosan ólálkodhatnak az aklok körül. — Ezek, az u. n.: „kenyér, munka és jog követelői“ nem egyenes uton járnak. Mert igaz, — léha és haszontalan volna, a ki tagadni merné — hogy a ki erre a világra megszületett, azt a kenyer, a jog és a munka föltétlenül megilleti. A megéléshez joga van a vadállatnak is, ember-telenség volna ezt a jogot éppen az embertől eltagadni, de ezen föltétlen jog élvezetéhez nem

az szükséges, hogy az ember vadállattá váljék, hanem az, hogy ember maradjon.

A ki oda áll egy embercsoport elé, a mely elkeseredett, a mely éhes, a mely keserves küzdelmet folytat, és ezt a csoportot izgatja, ingerli és elkeseredett hangulatát arra akarja kizsákmányolni, hogy belőle magának hatalmat kovácsoljon, az egyenesen megtámadja a társadalmi rendet és a legezudarabb bünt követi el. Ha pedig ezt a cselekvést nem önzésből, hanem önzetlenül, rajongásból követi el, akkor örült, beteg, a ki nincs tisztában azzal, hogy mit cselekszik.

Mert mióta a világ áll, mindig volt vagyoni és erkölcsi különbség az emberek között.

Ezeket a különbségeket megszüntetni nem lehet. Az egyik ember korhely, a másik dologtalan, lusta, a harmadikat a kártyaszennvedély, a negyediket egyéb rossz tulajdonság kergeti a nyomorba, és vannak szerencsétlen emberek is, a kik önhibájukon kívül jutnak szegénységbe; vannak betegek, tehetetlenek, elhagyatott árvák és özvegyek, vannak gonosz indulatuak és vérszerint rosszak, a kik a tolvajság, konesorgás, rablás és egyéb erőszakosság kísértéseinek ellentállni képtelenek.

Ennyiféle az emberi tulajdonság, — és kérjük, vajjon jogosult dolog-e, indokolt-e, és igazságos-e az, midőn egy vagy két ember oda áll a társadalom elé és ezen sokféle tulajdonságu ember nevében és részére, mindnyájuk részére egyformán kenyeret, munkát és jogot követel.

Jogosult-e ez akkor, midőn a társadalom minden erőt megfeszítve dolgozik éppen azért, hogy a betegek, az elhagyatottak, az árvák és az özvegyek, a szerencsétlenek és a szegények föltétlenül gyámolításban részesedjenek és a mikor más részen meg a legnagyobb energiával igyekszik a társadalom, a kormány és minden hatóság arra, hogy a munkanélküliség megszűnjék s a mennyire az emberileg lehetséges, munkában senki se szűkölködjék.

Akkor, midőn az egész társadalmat, a kormányt és minden hatalmát, szándékaiban és moz-

gásaiban ezek a törekvések jellemzik, — józan megfontoltsággal nem volna szabad oly hangzatos jelszavakkal dobálózni, a melyek a reménykedő és szegénységben élő családok lelkének kétségtelenül keserőséggel telített érzéseit felkorbácsolják és olyan hangulatot teremtenek, a mely izgatott, ingerült, gyulékony és könnyen fangba borul.

Mert nem igaz, ezudar hazugság az, hogy Magyarországon minden élő embernek egyforma joga ne volna. A kinek munkája van, a ki dolgozik s a kinek csak annyi keresménye van, a mennyiből szűkösen, tisztességben megélni lehet, annak ebben az országban joga van mindenhez, joga van munkához, kenyérhez és a polgári összes jogokhoz.

Ez az állítólagos mesterkedés, jogkövetelés, tehát nagyon ravasz, mert nem az éhező, a munka nélkül szenvedő és méltán elkeseredett szegény nép érdekében követeltetik, hanem azok követelik azt a saját érdekükben, a kik képességet éreznek magukban arra, hogy ennek a népnek a nyakára ülni tudnának, a kik érzik, hogy a kiterjesztett népjogokat ők a saját előnyükre tudnák kizsákmányolni.

Mivel pedig ennek a hamisan hangoztatott „jogkövetelésnek“ jelszavát most egyes izgatók nagyon felkapták és hol nyiltan, hol alattomban országszerte terjesztgetni kezdik, hogy holmi szociális forrongást szítva, a zavarosban halászhasznak: annál fogva jól teszik a mi hatóságaink is, hogy ha éberem őrökdenek azon, hogy az ilyesféle romboló eszmék a mi társadalmunk különböző rétegeibe be ne hatolhassanak.

Sz. H.

A kisipar védelme érdekében.

Népes gyűlést tartottak február hó 27-ik napján Varga Lajos összehívása folytán a különböző ágakban dolgozó rimaszombati bõriparosok a polgári olvasóköri nagytermében.

Az értekezletet az erre felkért Sütő István

verebek és a szögleten ácsorgók fel a „Három Rózsa“ emeleti ablakaira, a melyeknek résein rózsás fény szűrődik át a szürkés ködön? Vajjon miért sápadoznak, olvadoznak a tegnap még oly vakító, büszke hó-pehely vitézek? Volt-e erre okuk? és mi volt az?

Volt! Fenn és benn, a fényesen kivilágított bálteremben ragyogó tavasz: virult, tavasz a szerelemnek, az ifjuságnak és a tomboló jó kedvnek örök tavasza! Szerény ibolyácskák félnék rezzenése, feslő rózsabimbók hajlongása, karesu liliumok rengése-ringása, gerle-párok vidám kacagása hirdette e tavaszt. És csodálatos, hogy minden virág mellett ott hajlongott, bókolt a maga „kárója“ is. S a terem, sőt az összes karzatok is hintve szebbnél-szebb nyiladozó és kinyílt virágokkal, a kik már a tavasznak nem csupán kezdetét, hanem a legpompásabb teljességét, erejét és fényét jelképezték. Képzetelem játékát csak elősegítette, megkönnyítette az az izléses, díszes keret, melyben e virág-fakadás, e virág rengés lefolyt. Sötét fenyvesek, palma-ligetek között virult e sok virág. Egy hatalmas, délszaki cserjékből alkotott gyönyörű liget közepén kedves kis szökőkut hullatta a maga üdítő cseppjeit a körülötte illatozó valódi jáczintokra, kaméliákra. Csak finom női izlés képes ily méltó keretet elővárasolni: májusi tavaszt — márczius elején . . . Mindezt sejtve, átérezve, hogyne irigykedtek volna azok oda lenni, hogyne sápadozott, olvadozott volna szegyenében a hó, a tél!

* * *

De hát mi is ez, a mit eddig papirra vetettem? Hát ez jelentés a dominó-estélyről? Való-e az a fenti kép, vagy csupán mámoros lelkemnek édes álma? Talán még most is alszom, álmodom. Szivem jobb felének, kis feleségemnek édes csókja, puha kacsóinak simítása homlokomon azt mondja, hogy ébren vagyok. Ő is azt sutogja, hogy ez a kép hű és igaz. Olyan, mint a milyen az az est s az az éj volt: képzelt, álom és valóság együtt! Mi valóban reggel 7 órakor jöttünk haza, nyirkos, csunya ködben és mi még ott hagytuk a tánczó, tomboló ifjuságot. A nőgyesület estélye valóban káprázatos,

T Á R C Z A.**Üzenet Zsuzsó néninek.**

Vissza-visszaszáll a lelkem
Abba a kis házba,
Galambszívű Zsuzsó néni
Ölelő karjába.

Czirógató, áldott kezét
Még mostan is érzem:
Hű melegét le nem törli
Még a messzeség sem.

Becézgető sok szép szava
Fülembé eseng folyvást:
Áldom érte, a hol fakadt,
Az ős, tiszta forrást.

Hogy kereste, hogy kutatta
Mindenben a kedvem!
Rám nevető szelid szemét
Jaj de megszerettem!

Rám nevető, szelid szeme
Hányszor könybe lábadt!
Hányszor mondta: milyen boldog,
Hogy karjába zárhat!

Oda is zárt, nem is egyszer,
Százszor is napjába!
Rám rakta a csillagot is
Angyali jóságá.

A szeretet rózsáiból
Vetette meg ágyam,
Mint az anya a gyermekét,
Elringatott lágyan.

Reggel korán, este későn,
Egyre volt rá gondja,

Hogy a tűz is mindig égjen,
Nyájasan lobogva.

Hej te meleg, napos kis ház!
Vendéglátó fészek!
Szunnyadozó kis kerteddel,
Hogy is felednélek!

Jön a tavasz . . . a bűbajos
Szép tündérekisasszony,
Pálczikája körülöttem
Virágot fakaszson!

Kertre néző ablakodra
Rózsa mosolygjon,
Fődeleden fehérszárnyu
Galamb turbékoljon!

Szállj el, esőkom, Zsuzsó néni
Arezára szemére!
Czirógató, simogató
Áldott két kezére!

Monor.

Pósa Lajosné.

Álom és való.

(Jelentés a nő-egylet dominó-estélyéről.)

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy márcziusi reggel. Talán nem is olyan régen, éppen ma ötöd-napja! Csunya ködös márcziusi reggel . . . A városi ör-toronyból a híres — nevezetes török-síp éles hangja hirdette a reggeli 7 órát. Az Erzsébet-tér kopasz akáczaín néhány didergő veréb csiripelt, alant a tegnap hullott márcziusi hó sárgult-barnult, roskadozott talán az át-átsuhanó Zephir langyos lehelltetétől. A szellő suhanásába, a vererek csiripelésébe, az ébredező város zajába valahonnan a magasból vidám zeneszó vegyült: „Hunczut a vármege . . .“

Vajjon honnan és miért zeng ez a ropogós csárdás? Vajjon miért pislognak oly irigykedve a didergő

ügyvéd nyitotta meg lendületes szavakkal s azután Varga Lajos szolt az egybegyűltekhöz, a nála megszokott választékos modorban, a következőkép:

Tisztelt értekezlet!

Midőn a törvényhozás az ipartestületek megalakítását törvényileg elrendelte, tette ezt azon célból, hogy az iparosság tömörítése által a kis embernek mód nyujtassék a technika által adott előnyöket kihasználni, vagyis gépek segítségével a kézmű előállítását olcsóbbá tenni s ebből kifolyólag a költséges, időpazarló vásárlásokat beszüntetve, bennünket az elpusztító gyáriparral szemben versenyképessé tenni.

Boldogok azok az iparosok, a kik a törvényhozás ez intenczióját megértették, s szövetkezetet alapítva, ma már ezen szövetkezetekből sok helyen kifejlődött, virágzó, hatalmas gyáriparnak vetették meg alapját, de szerencsétlenek azok, kik ezt meg nem értették. Hiszen uraim, ha ma körülnézünk a mi iparostársaink között, fájdalommal és vérző szívvel kell meggyőződünk azon szomorú tényről, hogy évről-évre pusztulunk, vagyoniilag tönkremenve, legtöbb esetben — hogy éhezze családunknak kenyeret adhassunk, — a szolgai állás silány jövedelmével kell feleséreltünk azelőtt virágzó iparunk üzését. Uraim! Ez nem jól van így, ha azt akarjuk, hogy még megmenthető iparostársainkat megmentsük a végszegényedéstől; cselekednünk, egymáson segítenünk kell, segíteni pedig csak úgy lehet, ha öntudatra ébredünk, ha lelkünkben egyszer már eltávolítjuk a minden újítás iránti átkos közönyt, egymás érdekeinek megvédelmezésére kezdet fogunk, egymást — mi igen fontos — bizalommal közelítjük meg.

A mód, melylyel érdekeink fellendülését elérni hiszem, első sorban — miután ezen a téren végzetetlen hanyatlással találkozunk — egy bõripari szövetkezet megalakítása volna, mely hivatva lenne az összes bõriparral foglalkozó iparosoknak első kézből beszerzett olcsó bõrárúval leendő ellátása, vagyis módot nyújtani iparosainknak arra, hogy olcsó anyag beszerzése által olcsóbb munkát állíthassanak elő, s így a beözönlő osztrák selejtes árukat piacunkról kiszoríthassuk, módot nyújtani továbbá arra, hogy létesítendő árunk — miután szövetkezeti felügyelet mellett lesz értékesítve, — tökéletesebben, nagyobb szakértelemmel állíttassék elő.

A mindvégig nagy figyelemmel hallgatott beszédében kifejtette továbbá: hogy a kisiparosnak önmaga iránt való legfőbb kötelessége, ha anyagi érdekének megvédése céljából egy táborba tömörül és a földolgozandó nyers anyag olcsó beszerzése végett szövetkezetet alakít; melynek egész szervezetét főbb vonásokban mindjárt meg is ismertette, meggyőzően kimutatván egyszersmind, hogy az ily módon alakítandó szövetkezet tagjai 30—40 perzenttel olcsóbb bevásárlási forrásokat teremhetnek maguknak önérejükben, mint a mostaniak. — Az értekezlet nagy örömmel és lelkesedéssel hallgatta a szakavatott fejtegetést s végül a részletek kidolgozása végett szűkebb körű bizottságot választott, mely a végleges megállapodásokra alkalmas anyagot lehető rövid idő alatt be fogja terjeszteni egy újabb összehívandó nagy értekezlet elé, melyen — mint hírlik — a budapesti és miskolezi iparkamarának néhány jeles tagja is részt vesz.

Hirek- és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtották avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy ugy az előfizetés megújítását, mint a hátralékos előfizetést ki egyenliteni sziveskedjenek. Tisztelettel a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

fényes volt. A zsufolásig megtöltött tereben valóban magyáros jókedv „dominált.” De hogy is ne! Hiszen Rimaszombatnak és Gömörnek, sőt az ország messze vidékeinek annyi sok leánya és asszonya — szebbnél-szebb virága — mesébe illő kertek alkotott. Aztán volt ennek a fényes társaságnak olyan elnöksége, — volt ennek a virágos kertnek három olyan kertésznöje — *Samarjay* Jánosné a nő-egyesület elnöke, *Molnár* Józsefné az alelnöke és özv. dr. *Marikovszky* Istvánné az igazgatónöje, a kiknek szemeiből mindenki felé biztatás és jókedv sugárzott, a kiknek szerető gondja és gyöngéd figyelme a kert minden virágára, minden bimbójára kiterjedt. Jutott az ő nyájasságukból mindenkinek, nőknek és férfiaknak egyaránt! Van-e egy is, a kit nem vidított fel ennek a nemes elnöknek nyájas szava, biztató tekintete?!

Körülbelül kilencz óra volt, mikor az első dominók megjelentek, s ugy tíz óra tájban már mozogni is alig lehetett a nagy tereben. Telve volt az sok nyüzsgő, pajkoskodó rózsaszín-dominóval. Elénk kivánsisággal találgatta a karzatoknak zsufolásig megtöltött díszes, szép közönsége, hogy melyik férfi s melyik nő? — mert egyéb fölismerésről szó sem lehetett. Még az a férfi is nehezen talált rá a feleségére, a kivel titkos jelben állapodott meg. Érdekes volt a dominó-négyes is, melyet csaknem kétszáz pár tánczolt, sok pár csupa férfiból, sok pedig csupa nőből állott, a mint az a négyest befejező *leleplezőskor* kiderült. Vidám habota, hangos kacagás töltötte be a termet! A szünet alatt — mely 1/2-2-kor kezdődött — kedves virág-vásár folyt. Egy nemes szívű, előkelő uri nő — *Bánhid* Istvánné — egy halmaz szebbnél-szebb élő virág-csokrot és egy művészi kivitelű virágkosarat ajándékozott az elnökségnek. Gyönyörű virágok — *Illés* Irén, *Szakall* Maresa és *Medveczky* Erzsike — adták el jó pénzen e virág-csokrokat. A remek virág-kosár sorsolás alá került: a szépek leg-szebbjei — *Bernáth* Ida és *Hegyessy* Lala 1 koronájával árulták a számokat. *Szontagh* Rózsika huzta ki a nyerő számot; s *Fortuna* istenasszonya ismét a nő-egylet jegyzőjének dr. *Wallentinyi* Dezsőnek kedvezett, a ki a nyereménynyel a nő-egyesület nemes elnökét *Samarjay*

Halálozás. *Vozáry* György helybeli kir. törvényszéki bírót és családját súlyos gyász érte. A jóságos, szelid és műveltelkü nő, kit családja valóságos bálványozott s kit mindenki tisztelt és becsült, febr. hó 28-án hosszas betegség után 54 éves korában elhunyt. A mélyen megszorodott család iránt a részvét városunk egész társadalmában általános s az elhunyt végtisztesség tétele f. hó 2-ikán impozáns volt. A család következő jelentést adta ki: „*Vozáry* György mint férfi; — *Vozáry* Béla mint fia; — özv. *Tibély* Zsigmondné született *Badini* Hudoba Emma és Ifj. *Badiny* Gyula mint testvérek, gyermekeik és unokáik; — Ifj. *Badiny* Gyuláné született *Szabó* Emma mint sógornő, a többi rokonnok nevében is szomorodott szívvel jelentik felejthetetlen szerető nejeinek, a legjobb édes anyának, szerető testvérnek, nagynénének és jó rokonnak *Vozáry* Györgyné szül. *Badini* Hudoba Idának életének 24-ik, dologdó házaságának 34-ik évében, súlyos szenvedés után folyó évi február hó 28-án, déli 12 órakor történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült teteme folyó évi márczius hó 2-án d. u. 3 órakor fog az ágost. hitv. evang. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra tételni. Béke lengjen hamvai felett!”

Kamarai ülés. A miskolezi kereskedelmi és iparkamara f. hó 11-én d. u. 3 órakor *Radvány* István kir. tan. elnöklete alatt ülést tart.

A kaszinó választmánya mult hétfőn ülést tartott *Kubinyi* Aladár elnöklete alatt, melyen elhatározták, hogy a kaszinó márczius 15-ét ez idén is megünnepeli bankettel, s a módzatok megállapításával az ünnepélyrendező és vigalmi bizottságot megbizta. Új tagokat is vettek fel, s ezzel az ülés véget ért.

Az idei főszorás városunkban f. hó 2-án, szombaton vette kezdetét. E napon a „Zöldfa” helyiségében folyt az „állítás.” Első volt Rimaszombati városa, a 97 állítás köteles közül bevált 18, visszahelyeztetett 38, fegyverképtelen 38, törülletett 3. A következő napokon a rimaszombati járás hadköteles legényei járultak a bizottság elé, melynek polgári elnöke az alispán akadályoztatása folytán *Lukács* Géza vármegyei főjegyző. Orvosa: dr. *Mesko* Miklós vármegyei főorvos. A közös hadsereg részéről jelen vannak: *Schöner* Odillo őrnagy, *Gottaringer* Károly főhadnagy és dr. *Massarek* Adolf ezredorvos. — A honvédség részéről: *Sulyok* Mór őrnagy, *Deister* Árpád főhadnagy és dr. *Kanta* József ezredorvos.

Díszornázás. Mint már említettük is, a helybeli főgymnasium ifjuságának *turna-köre* f. hó 9-én, azaz szombaton este 8 órakor a tornacsarnokban tornaestélyt rendez 1 korona belépti díj mellett. A befolyó tiszta jövedelem a pünkösdi országos tornaversenyre menő szegénysorsú tanulók költségét fogja fedezni. A díszornát táncz követi. Külön meghívók nem lesznek. Az érdeklődőket tehát ismételen ez uton hívja meg a *rendezőség*.

Városi közgyűlés. Rimaszombati város képviselőtestülete f. hó 4-én *Nagy* Ferenc polgármester elnöklete alatt közgyűlést tartott, melyen a polgármester az őszinte kegyelet meleg hangján emlékezett meg *Benyó* Lajos volt városi aljegyző elhunytáról, érdemeit, munkásságát méltatta, s a közgyűlés elhatározta, hogy emléket jegyzőkönyvileg megörökíti. — A bejelentési hivatal létesítésére nézve kimondotta a közgyűlés, hogy arra városunkban ez idő szerint szükség nincs. A közgyűlés tudomásul vette az 1900-ik évről szóló gyám-pénztári, szegények intézetére, iparos tanonciskolára, községi elemi fiu- és leányiskolára vonatkozó zárszámadásokat, s végül a bordélyházi szabályrendelet módosításához hozzájárult.

Értesítés. Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy hivatalos elfoglaltságom miatt állatgyógyászzal nem foglalkozom; azonban szakügyekben lakásomon bárkinek díjtalanul adok felvilágosítást. *Palm* Nándor, m. kir. főállatorvos.

Halálozás. Rozsnyón *Früstök* István, állami erdész, folyó hó 3-án 56 éves korában elhunyt. Halála hírére a helybeli állami erdészeti hivatalra folyó hó 4-én kitérték a gyászlobogót. Az elhunytat nagy részvét mellett temették el.

Jánosné, mint arra legméltóbbat, tisztelte meg. Szünet után ujult kedvvel és fokozott lelkesedéssel jártak a ropogós gömöri csárdást az Oláh Gyula pompás muzsikája mellett. Reggel hat óra felé járt az idő, a felső ablakon át már derengett a reggeli világosság, midőn megkezdődött az érdekes cotillon-táncz, a melynek változatos fordulatait *Jekelfalussy* István huszár-főhadnagy és *Komáromy* István rendezték ügyes jártassággal. Az utóbbinak különben az estély rendezésében és sikerében is oroslán része volt. A fűzér-táncz után ismét felharsant a talp alá való, a ropogós csárdás és jártak a párok vidáman, szilajan, lankadatlan kedvvel, ifjui hévvel és lelkesedéssel, mintha akkor kezdtek volna s mintha nem is világos reggel, sőt nappal lett volna!

* * *

E hosszú éj alatt a ragyogó tavaszi kép hírére jelent meg künn is a langyos Zéphír. Csókjával illetve a hópihéket, s azok olvadoztak e forró szerelemtől. Szárnyaira kapta a bálter mből kizsongó csárdás hanghullámait és vitte-vitte szerteszét az ébredező városban, sőt annak határain is túl! Most is ugy érzem, fölemben ugy hallszik, mintha ma is azt dudolgatná vidáman, pajkosan: „Hunczut a vármegye...”

* * *

A nő-egyesület játékonvezélu dominó-estélye anyagilag és erkölcsileg is fényesen sikerült. Mind a kettőt biztosította az az intelligens, díszes közönség, mely a termeken végig hullámozott s melynek soraiban ott láttuk *Hámos* László főispánt, *Szentiványi* Árpádot, az országos szabadelvű párt alelnökét, *Török* Gyula és *Fáy* István országgyűlési képviselőket, s aztán városunknak, megyénknek és társadalmunknak számos kiváló tagját.

Az asszonyok közül a következőknek neveit sikerült feljegyeznünk: *Bernáth* Gyuláné, *Boczkó* Dánielné, *Bornemisza* Lászlóné, *Csider* Antalné, *Dalmay* Kálmánné, *Gömöry-Máriássy* Idi (Rozsnyó), *Györy* Erzsike (Jánosi), *Hámos* Lászlóné (Betlér), *Hámos* Zoltánné (Cserencsény), *Illés* Gyuláné, *Juraskó* Jakabné, *Kishonthy* Józsefné,

A helybeli általános ipartestület évi közgyűlését vasárnap tartotta a polgári olvasókörben. A gyűlésen a tagok szép számmal jelentek meg, s őket, valamint a hatóság képviselőitében megjelent *Institoris* Endre városi ügyész meleg hangon üdvözölte *Rábely* Miklós alelnök, ki a gyűlést *Kriston* *Szabó* János betegsége miatt vezette. Az elnök tartalmas megnyitójában hivatkozott azokra a nevezetes mozgalmakra, melyek utóbbi időben élénken foglalkoztatják az ipar fellendülése érdekében küzdő tényezőket. Különösen a bõriparral foglalkozók szövetkezetére hívta fel a figyelmet, s ajánlotta, hogy az iparosok vállvetett közös egyetértő munkássággal igyekezzenek helyzetükön javítani. — Ezután *Rónay* Gyula jegyző olvasta fel nagy gonddal megszerkesztett és éber figyelemmel végighallgatott évi jelentését s ebben — a lefolyt év eseményeinek vázolója után — a villamos erőátvitelnek ipari célokra való felhasználása mellett emelt szót, s jelentésében elismeréssel méltatta az ez ügyben megindult mozgalmat. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette és zajos helyesléssel fogadta az *Institoris* Endre felszólalását, ki a felvetett eszmék mellett szívesen foglal állást és azok megtestesítése érdekében kitaró és lelkes buzgalmat ajánl, s őszintén kívánja, hogy a nemes ügyben kifejtendő fáradozást siker koronázza!

Baleset. A szecskaivágóval történt szerencsétlenség még mindig nem teszük eléggé óvatosakká az embereket. *Simonyiban* mult szombaton *Paszter* Péter napszámos olyan vigyázatlanul vágta a szecskaát, hogy jobb keze a gépbe került s súlyos zúzódásokat szenvedett. Az összeserosolt kezű embert beszállították a vármegyei közkórházba.

Vasuti gazdálkodás. A folyó hó 2-án délután *Tiszolcz* felől induló utasok méltán háborodtak fel a vasut az eljárásán, hogy az eddigi szokástól eltérően *Nyustján* — bár onnan esti 6 óra után indult a vonat — a személyszállító kocsikat nem világították. A nyustyai máházó ugyan igyekezett „felvilágosítani” az utasokat, hogy a lámpákat a legujabb rendelet szerint csak *Rimabányán* szabad meggyújtani, de ez nem nyugtatta meg a joggal méltatlankodó és megbotránkozott utasokat, kik koromsötétben voltak kénytelenek maradni mindaddig, míg a vonat *Rimabányára* érkezett. . . B—tt. (Lehetetlennek tartjuk az olyan rendelet létezését, mely ugy intézkedik, hogy az utasoknak koromsötét időben világítatlan kupében kell utazni, de ha volna, felhívjuk erre az anomáliára a vasuti felsőbb fórumok figyelmét! Szerk.)

Halálozás. Egy szép reményekre jogosító fiatal élet nyert szomorú befejezést f. hó 2-ikán s gyászba döntött egy kiterjedt családot s ennek érdemes és tisztességes fejt: *Kishonthy* Gyula városi ügyész. *Kishonthy* Akos a rimamurány-salgótarjáni vasműrészvénytársaság derék pénztárnoka, ki csak nemrég vesztette el fiatal feleségét, f. hó 2-ikán 32 éves korában *Rozsnyón* befejezte földi pályafutását. Széles körökben őszinte és fájdalmas részvétet keltett a megrendítő eset, mely az őz apát és a rokonságot teljesen megörte. Az elhunyt hült tetemét városunkba szállították s f. hó 4-én a vasuti állomásról nagyszámu gyászoló közönség részvéte mellett helyezték örök nyugalomra. A család jelentése így szol: „*Kishonthy* Gyula mint apa, kis unokájával *Kishonthy* Zoltánkával; — *Kishonthy* Margit, férjével *Dr. Krees* Gyulával és *Kishonthy* Anna, mint testvérek; — *Dobák* Teréz, mint nagynéne; — *Kishonthy* Barna, *Kishonthy* József családijával, mint nagybátyák; — *Kishonthy* Klára, mint nagynéne; — *Kovách* Mária, *Kovách* Katalin, *Kovách* István és *Kovách* Erzsébet férjével *Manczel* Józseffel, mint unokatestvérek; *Ruttkay* Sándor nejevel szül. *Kiss* Bertával s gyermekeivel, mint ipa, a többi rokonság nevében is mély fájdalommal jelentik *Kishonthy* Akosnak a rimamurány-salgótarjáni vasmű-részvénytársaság pénztárnokának s m. kir. tartalékos honvédhadnagyának életének 32-ik évében hosszúságú szenvedés után 1901. márczius hó 2-án, esti 8 órakor bekövetkezett elhunytát. A megboldogultnak hült teteme 1901. márczius hó 4-én délutáni 3 és fél órakor fog a róm. kath. egyház szertartása szerint a rimaszombati köztemetőbe örök nyugalomra kísértetni. Áldás és béke lengjen porai felett!”

Konyha Kálmánné, *Kubinyi* Andorné, *Kubinyi* Bertáné, *Kubinyi* Józsefné (Kerepecz), *Lengyel* Györgyné, *Lokcsánszky* Endréné, özv. dr. *Marikovszky* Istvánné, *Markus* Lászlóné (Gicze), *Marton* Imréné, *Medveczky* Sándorné, *Molnár* Józsefné, *Németh* Sándorné (Debreczen), *Pitta* Lipótné, *Repeczky* Andorné (Hanva), *Ruszkay* Gyuláné (Jánosi), *Samarjay* Jánosné a nő egyesület elnöke, *Sárkány* Kálmánné (Dobsina), *Szakall* Istvánné (Zabzó), *Szakall* Vinczéné, *Szentmiklóssy* Kálmánné (Mikóháza), *Széplaky* Lajosné, *Szontagh* Zoltánné (Sajógömör), *Török* Rózi és *Klemma*, *Tornallyay* Dezsőné (Tornallya), *Tornallyay* Zoltánné (Tornallya), *Vlaho* Györgyné (Kövi), *Vajda* Pálné (Lyukva), dr. *Wallentinyi* Dezsőné, *Zoltán* Ödönné stb.

A leányok közül: *Alitisz* Aranka és *Sárika* (Rozsnyó), *Bernáth* Ida, *Dalmay* Aranka, *Hámos* Aranka, *Hegyessy* Lala, *Izsépy* Ilda, *Illés* Irén és *Iona*, *Juraskó* Aranka, *Kalass* Anna, *Lidi* és *Róza* (Rimaszecs), *Krikk* Erzsike, *Kubinyi* Klementin, *Kubinyi* Margit, *Marton* Ida, *Medveczky* Erzsike, *Németh* Ilonka, *Polgáry* Iza és *Karola*, *Ruszkay* Aranka, *Sárkány* Anna, *Stolcz* Jolán és *Marsa*, *Szontagh* Rózsika, *Szemerey* Juliska (Budapest), *Szakall* Rózsika, *Marsa* és *Boriska*, *Török* Klárika (Nógrád), *Tornallyay* Margit, *Tornallyay* Viki és *Evi*, *Vályi* Margit, *Vlaho* Gizella stb. stb.

A karzatokon a következők voltak: *Bodor* Lászlóné, *Borsody* Károlyné, *Böhm* Jánosné, *Császár* Györgyné, *Csernay* Dánielné, dr. *Fodor* Béláné, *Fodor* Malvin, *Fülep* Beniné, *Gaál* Emilné, *Geduly* Gézané, *Hegyessy* Sándorné (Csoltó), *Hegyessy* Róza, *Kalla* Mihályné, *Káposztás* Józsefné, *Kathona* Gézané, *Kathona* Irma, *Kerekes* Dezsőné, *Kishonthy* Sárka, *Lenner* Gyuláné, *Magyar* Juliska, *Medveczky* Kató, *Müller* Vilmosné, *Nádassy* Sarolta, *Papszász* Irénke, dr. *Raróssy* Gyuláné, *Ruszkay* Margit, *Soós* Ferenczné, *Szontagh* Károlyné, *Szóllóssy* Juliska, *Thoman* Ilonka, *Tóth* Józsefné, dr. *Zehery* Istvánné, *Zvicker* Ottóné stb. . . .

Egyházmegyei közgyűlés. A gömői ev. ref. egyházmegye tavaszi rendes közgyűlését ez évben *április hó 10-ik napján* tartja meg Putnokon. Az erre szóló meghívókat Nagy Pál tornallyai esperes már szétküldötte.

Kicsérélt dominó. A Rimaszombat és vidéke jótékony nőegylete által folyó hó 2-án a „Három Rózsa” nagytermében tartott dominó-estélyen egy finom atlasz szatin-dominó, impressz, gallér és csuklyával, biztosító kapcsolással, M. betű-jegygyel kicsérélődött, — a véletlen kicsérélő kéretik azt lapunk kiadóhivatalába küldeni, annál is inkább, hogy az illető is visszakaphassa a magáét.

Rozsnyó új tisztii ügyésze. A lemondás folytán üresedésben volt városi tisztii ügyészi állásra, a képviselő testület tagjai, a múlt héten megtartott rendkívüli tisztújító közgyűlésen egyhangulag *Szontagh Aladárt* választották meg.

Halálozás. Városunk egyik tisztas alakja dőlt ki ismét az élők sorából: Benyó Lajos, 33 éven át volt városi aljegyző, ki hivatalát nyugdíjazásig teljes buzgósággal és ügyszeretettel, pontosan töltötte be, 72 éves korában f. hó 1-én rövid szenvedés után elhunyt. A haláleset alkalmából a városházára kitétték a gyászlobogót, s a tisztviselőket testületileg vettek részt a temetésen, mely nagy részvét mellett 3-án ment végbe. — A család következő jelentést adta ki: „Alulírottak az összes rokonok nevében is, mélyen megszorodott szívvél jelentik a felejtethetetlen jó testvér, drága nagybátya, szerető jó rokonnak Benyó Lajos 1848—49-iki nemzetörnek, Rimaszombat rend. tanácsos város 33 éven keresztül volt aljegyzőjének folyó évi márczius hó 1-én, reggeli 1/2 órakor, élete 72-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 3-án, délután 3 órakor fogtak az ev. ref. egyház szertartása szerint a rimaszombati temetőben örök nyugalomra tételni. Áldás és béke lengjen drága porai felett! — Özv. Bujdosó Lajosné szül. Benyó Julianna mint testvér, Benyó Béla nevelő szül. Petróczy Teréziával és gyermekeivel, Benyó László nevelő szül. Kalocsay Máriával és gyermekeivel, Benyó Irma férjezett Szilágyi Károlyné férjével és gyermekeivel, Benyó Géza, Benyó Rozsa, Benyó Mariska férj. Rakottay Józsefné férjével és gyermekeivel, Benyó Erzsébet férjezett Buday Elemérné férjével és gyermekeivel, mint unoka-testvérek.”

Négyszáz korona egy színlapért. A rozsnyói kath. főgimnázium ifjusága a múlt hó 9-én tartott műkedvelői előadásnak egy dísz-színlapját megküldötte, Hodinka Mihály uradalmi igazgató főügyész útján, — Andrassy Dénesné grófnőnek is. A minden jóért, szépért és nemesért lelkesülő, pazar jótékonyágáról általánosan ismert, tisztelt és szeretett grófnő most négyszáz koronát küldött a rendezőségnek, hogy azt a művészt jövedelméhez csatolják. A nagy és nemes szív újra megnyilatkozott és az ifjuság művésztételének erkölcsi és anyagi sikerére a nemes grófnő fejedelmi adománya tette reá a legszebb koronát. „S. V.”

A rimaszombati kerületi betegsegélyző-pénztár folyó hó 10-én délelőtt 10 órakor a polgári olvasókor dísztermében tartja VIII. évi rendes közgyűlését, melyen az igazgatóság jelentést tesz a pénztár múlt évi működéséről, s az évi mérleg- és zárszámadás is előterjesztetik. A betegsegélyző-pénztár forgalma a múlt évben is jelentékeny volt, s az ügyvezetés rendkívül nagy gondot és körültekintést igényelt. A bevétel volt 23346 korona 35 fillér, a kiadás összege 2760 korona 51 fillér maradvány mint egyenleg leszámításával: 20585 korona 84 fillér. A taglétszám múlt év december 31-én volt: 2399 férfi, 99 nő, összesen 2498. A tagok közül csak 19-en haltak el.

A védhímlőoltás a múlt évben vármegyénkben 714-el több volt, mint az előző évben. 28 oltókerületben 27 orvos végezte az oltást összesen 11651 egyénen. Ezek közül először oltattott 5744, újraoltott 5907 egyén.

Éjjeli csendélet. A sorozás javában folyik, s a koresmákban zajos az élet. A Kossuth-utca csendjét f. hó 5-én késő este megzavarta a nagy lármá, veszekedés, jajveszékés. A Csernik-féle kávétermésben ugyanis több — a sorozásra érkezett legény sörözött, s már jókedvűek voltak, mikor a tamásfalai származású Benyó Pál megyei szolgabírósi hajdu, szintén kissé „kapatos állapotban” belépett, s a söröző társaságban helyet akart foglalni. A legények ez ellen tiltakoztak, s összeszólalkozás, nagy lármá és civakodás fejlődött, miközben a dobócai származású Telgarecz Bálint kését kirántotta, s a Benyó mellébe dőlte. A sérült 24 éves hajdut beszállították a közkórházba.

Halálozás. Lang Gusztáv, Dobsina város derék rendőrkapitánya, a ki majdnem három évtizeden át szolgálta szorgalommal, tudással és hűséggel szülővárosát, múlt hó 23-án élete 56 ik évében, hosszú és súlyos szenvedés után meghalt. Az elhunytat mélyen sujtott családján és rokonságán kívül igaz szívvél gyászolják ismerősei, tisztelői és barátai, és gyászolja maga a város is, mely egyik derék tisztviselőjét veszítette el az elhunytban. Temetése múlt hó 25-én nagy és általános részvét mellett volt Dobsinán. Legyen áldott az életében derék és becsületes munkát teljesített férfiú emléke.

Vizáradás. A hirtelen megenyhült időjárás folytán a hóolvadás beállott, s megjelent a mi veszedelmes ijesztőnk: a vizáradás. A hegykről alárohánó víz megduzzasztotta a Rimát, s a víz elhagyta medrét, előntötte a falvakat, réteket, s nagy veszedelmet csinált, állandó rémületben tartotta a lakosságot. A városi réteket, káposztaföldet, Tamásfalá egy részét s a Rima mentén levő kerteket előntötte a folyó hó 3—4-iken a zúgó áradat, s az Andrassy-úton levő épületek pinzéi, udvarai nagyrészt víz alatt állanak, sőt a vasúti pályatest is jelentékenyen megrongálódott. Rimaszombat és Rimabánya között a víz ugyancsak sok kárt tett a vasúti vonalon, s a Baracsa áradása miatt folyó hó 4-én csak Bánréveig közlekedtek a vonatok és pedig úgy, hogy Rimazsecsnél át kellett szállni. — Még a bánréve—özdi vonalon van sok baj és akadály a közlekedésben, de 1—2 nap alatt ez is el lesz hárítva.

Csödmegszüntetés. A helybeli főtéren levő és előnyösen ismert Kovács Zsigmond-féle cipéző üzlet ellen a csőd — kiegyezés folytán — megszűnt s az üzletet a napokban ismét megnyitja a tulajdonosa.

Márczius 15-ét nemesak Rimaszombat iskolái és közművelődési egyletei, hanem a vármegye minden városa és valamire való faluja készül megünnepelni.

Köszönetnyilvánítás. Felejthetetlen nőm, illetve édes anyám Vozáry Györgyné elhalálása alkalmából nyilvánított részvétért s a végtisztességnél való megjelenésért az illetőknek e helyen fejezzük ki hálás köszönetünket. — Tisztelettel maradtunk Rimaszombat, 1901. márczius hó 5-én.

Vozáry György és Béla.

Az állami helybeli menteleposztályról a ménék és legénység fedezettési állomásokra való távozása két napig tartott. Múlt hó 26—27-iken a legénység és ménék jó része vasuton szállították s a bewaggonirozás a tisztikar felügyelete alatt nagy gondal történt. A legénység e ménekkel együtt júliusig marad a fedezettési állomásokon.

Több ellenőrzést! A sorozó bizottság által alkalmasnak talált legények az eskü letételéig külön helyiségben tartatnak a „Három Rózsa”. E helyiség ablaka a szomszédos ház udvarára nyílik s itt a besorozottak hozzátartozói elég leleményes módon feljutatják a pálinkát a legényekhez, kik aztán az eskületételhez már erősen zavaros fejvel jutnak s mikor az épületből kikerülnek, alig van egy józan ember is köztük. A haza reményteljes alakjai aztán fehér cédulával a kalapjuk mellett végig-hosszig orditozzák az utcát.

A pelsüci hülyék és gyengeelméjük intézetében a múlt évben összesen 37 egyen volt elhelyezve.

Vármegyénkben a múlt évben a főorvos kimutatása szerint evi javadalmazással összekötött, rendszerezett orvosi állás 56 volt, és pedig 11 hatósági — tisztii — orvosi állás, 2 községi orvosi, 1 városi alorvosi, 21 kór-, 4 kórházi, 1 fogház-, 2 bányamű-, 1 gyári, 2 uradalmi, 11 pályaorvosi állás; ezeken kívül volt betegsegélyző-, társépítési és egyéb évi tiszteletdíjjal járó orvosi állás: 14. — A halottkémlést 5 rend. tan. városban, 8 községben és 2 telepen 15 orvos, 115 községben és 3 telepen 118 képesített halottkém, 153 községben pedig az előjáróság egyik megbízottja teljesítette.

A kisipar sorsa. A magyar kereskedelmi és iparkamarák szakirodalmi alapot létesítettek azon célból, hogy gyakorlati közgazdasági kérdések irodalmi művelését előmozdítsák, mivel szakirodalmunk lassan fejlődik. Ez alapdíjat első ízben a kisipar ügyét tárgyaló munkára tüzték ki, mint egyik legelőtőbb kérdésre. A pályázatban résztvevő 6 munka közül kettőt találtak jutalomra méltónak és ezek között a díjat megosztották. Az egyik nyertes mű, melyet Sugár Ignác, a miskolci kereskedelmi és iparkamara m. titkára írt, legközelebb elhagyja a sajtót. E műről, mely hazánkban elsőül tárgyalja rendszeresebben a törvényhozást, kormányt s a közönséget állandóan foglalkoztató kisipari kérdést, a bírálati jelentés nagy dicséréttel emlékezik meg és kiemeli a munka rendszerét, szakszerűségét, alaposágát s ennek megjelenését határozott nyereségnek tartja szakirodalmunkra. Sugár Ignác pályadíj nyertes műve, „A kisipar sorsa”, a magyar kereskedelmi és iparkamarák szakirodalmi alapjának kiadásában, 12 ivnyi terjedelemben jelen meg és ára fűzve két korona 40 fillér. Megrendelés akár a szakirodalmi alap kezelésével megbízott szegedi kereskedelmi és iparkamarához, akár a szerzőhöz (Miskolcra) intézhető.

Hitfelekezeti áttérések. Az országos statisztikai kimutatások szerint 1899. évben egyes hitfelekezetből a második következő áttérések történtek Magyarországon: 1. A római katolikus felekezetről áttért a gör. kath. egyházba: 2 férfi, 13 nő, a gör. keleti egyházba: 28 férfi, 71 nő, az ágostai egyházba: 107 férfi, 120 nő, a ref. egyházba: 223 férfi, 277 nő, az unitárius egyházba: 6 férfi, 15 nő, az izraelita egyházba: 21 férfi, 32 nő. Összesen a római katolikus egyházból áttért 387 férfi, 528 nő, együtt 915. — 2. A görög katolikus egyházból áttért a római kath. egyházba: 29 férfi, 18 nő, a görög keleti egyházba: 371 férfi, 320 nő, az ágostai egyházba: 5 férfi, 2 nő, a ref. egyházba: 62 férfi, 73 nő, az unitárius egyházba: 3 férfi, 3 nő, az izraelita egyházba: 1 férfi, 3 nő. Összesen áttért a görög katolikus egyházból: 471 férfi, 419 nő, együtt 890. — 3. A görög-keleti egyházból áttért a rom. katolikus egyházba: 154 férfi, 178 nő, a gör. kath. egyházba: 264 férfi, 253 nő, az ágostai egyházba: 4 férfi, 3 nő, a ref. egyházba: 30 férfi, 24 nő, az unitárius egyházba: 15 férfi, 16 nő. Összesen áttért a görög-keleti egyházból 467 férfi, 474 nő, együtt 941. — 4. Az ágost. hitvallású evangélikus egyházból áttért a római kath. egyházba: 249 férfi, 304 nő, a görög-katolikus egyházba: 5 férfi, 7 nő, a gör. keletibe: 3 férfi 2 nő, az ev. ref. egyházba: 43 férfi, 50 nő, az unitárius egyházba: 13 férfi, 13 nő, az izr. egyházba: 4 férfi, 6 nő. Összesen 317 férfi, 382 nő, együtt 699. — 5. Az ev. ref. egyházból áttért a római kath. egyházba 566 férfi, 761 nő, a görög-katolikus egyházba 42 férfi, 37 nő, a görög-keleti egyházba 3 férfi, 8 nő, az ágostai egyházba 50 férfi, 65 nő, az unitárius egyházba 111 férfi, 108 nő, az izraelita egyházba 16 férfi, 3 nő. Összesen: 788 férfi, 982 nő, együtt 1770. — 6. Az unitárius egyházból áttért a római katolikus egyházba: 25 férfi, 53 nő, a görög katolikus egyházba 7 nő, az ágostai egyházba 3 férfi, 7 nő, az ev. ref. egyházba 28 férfi, 52 nő, az izraelita egyházba 1 férfi. Összesen: 60 férfi, 119 nő, együtt 179. — 7. Az izraelita hitfelekezetről áttért a római katolikus egyházba 131 férfi, 133 nő, a görög katolikus egyházba 2 férfi, 6 nő, a görög keleti egyházba 5 férfi, 4 nő, az ágostai egyházba 8 férfi, 12 nő, az ev. ref. egyházba 58 férfi, 36 nő. Összesen: 204 férfi, 191 nő, együtt 395. — 8. Egyéb vallásról áttért a római katolikus egyházba 4 férfi, 8 nő, a görög keleti egyházba 1 férfi. Összesen: 5 férfi, 8 nő, együtt 13. Összesen az 1899-ik esztendőben vallását változtatta 2699 férfi, 3103 nő, együtt 5802. — Nyereség volt: 1. A római katolikus egyháznak 1896-ban 416 lélek, 1897-ben 1149, 1898-ban 1217, 1899-ben 1701. — 2. A görög katolikus egyháznak nyeresége volt: 1896-ban 1538, 1897-ben 692 lélek, 1898-ban azonban 154 lelket, 1899-ben pedig 252 lelket vesztett. — 3. A görög keleti egyháznak vesztése: 1896-ban 1634 lélek, 1897-ben 1024, 1898-ban azonban nyert 108 lelket, de már 1899-ben ismét vesztett 125 lelket. — 4. Az ágostai hitv. evangélikus egyháznak 1896-ban 451, 1897-ben 280, 1898-ban 46, 1899-ben 313 lélek vesztése volt. — 5. Az ev. reform. egyháznak 1896-ban 28, 1897-ben 416, 1898-ban 900, 1899-ben 814 lélek vesztése volt. — 6. Az unitáriusoknak

1896-ban 264, 1897-ben 74, 1898-ban 2, 1899-ben 124 lélek nyeresége volt. — 7. Az izraeliták 1896-ban 97, 1897-ben 178, 1898-ban 221, 1899-ben 308 lelket vesztettek. — 8. Egyéb vallások vesztése 1896-ban 6, 1897-ben 17, 1898-ban 6, 1899-ben 13 lélek.

Általánosan elismerik úgy nálunk, mint külföldön, hogy a Mauthner-féle gazdasági és kerti magvak gyakran háromszor akkora termést adnak, mint sok másféle magvak. Különösen impregnált csillagjegyű repamagjai ritkítják párjukat és össze nem tévesztendő más utánzó hasonló védjegyű, de nem impregnált repamagokkal. A Mauthner-féle magok tehát felülmúlhatlanok és gazdáink csak helyesen cselekszenek, ha magszükségletüket mindig Mauthner-féle magokkal fedezik.

Némely palóc históriák. Komoróczy Miklós, főgimn. tanár, a „Sajó-Vidék” szerkesztője és a „palóc király” e czímen elbeszéléseket írt, melyek most kerülnek ki a sajtó alól. Különösen a palóc földön ismeretese az ő palóc imitációi, melyekkel igen sok jóízű perczet szerzett a gömői közönségnek. Ez érdekes, derék és becsületes nép közt nevelkedett ő is, csak régi ismerőseiről beszélhet, csak az eredetiségben gazdag nép szokásairól, egyszerű őszinteségéről írhat. Talán nincs is hivatottabb író nála, ki e nép nyelvén és szíve szerint beszélhetné el apró történeteiket. Az érdekes könyv a „Sajó-Vidék” könyvnyomdájában, Rozsnyón április hó elején fog megjelenni. — A mű előfizetési ára 2 korona. Előfizetéseket elfogad lapunk kiadóhivatala is.

Méhészek és méhkedvelők figyelmébe.

Az Országos Méhészeti Egyesület (Budapest, IX., Köztelek) újabb idő óta a következő kedvezményekben részesíti tagjait minden külön díjazás vagy provizó nélkül. Igen jutányos árón méhköpüket, különféle méhészeti eszközöket, mülép-préseket, mézszállító-edényeket és mézes üvegeket, stb. közvetít, — sőt kívánatra mézszállító edényeket ingyen ad kölcsön. — A tagok méhtermelvényeit a lehető legjobb napiárban díjtalanul közvetíti, az eladási ár teljes biztosítása mellett. Méz- és mézszállítási ügyekben tanácsot és utbaigazítást ad, esetleg kívánatra a felszólaló érdekében a vasutaknál eljár. Kellő biztosíték mellett könyvtárából szakkönyveket kölcsönöz. A Méhészeti Kötet, melynek bolti ára 2 korona 34 fill., 1 korona 34 fillérért adja bármintve. Mindenféle méhészeti ügyekben utmutatással szolgál. Méhészeti vándor szaktanárral kiküldésében kívánatra illetékes helyen eljár. Mézelő fak és növények magvaiból ingyen küld, végül az egyesület szakközlönyét a tagok ingyen kapják, még pedig havonta egy füzetet. A tagsági-díj évi négy korona.

„Talpra magyar” czím alatt még e héten hagyja el a sajtót egy igen jeles szavalókönyv, amelyet a „Szegedi Napló” nyomdája ad ki. A tanítóknak, akik iskoláikban márczius 15-iki, avagy október 6-iki ünnepeket rendeztek, nemkülönben az egyesületek, a melyek a nemzeti ünnepeket, valamint Kossuth, Petőfi és a honvédhősök emléknapijait szavalatok megtartásával ülték meg, gondot okozott a magyar költségekben, eme nagy halmaz nemzeti kincsben az alkalmas költemények keresése. Olykor egy csomó könyvet kellett drága pénzén vásárolni és azt átlapozni. Ezen a munkán könnyíteni óhajtott a „Szegedi Napló” kiadója és a fönti czím alatt, az ilyen nemzeti ünnepekre alkalmas költemények gyűjteményét adta ki, a mely magában foglalja a magyar költségek remekeit. A könyvnek ára 2 korona bármintve küldve, ha pénzt előre beküldik a „Szegedi Napló” nyomdájának.

Gömör Kishontvármegye állategészségügye. Veszeltség: Antalfalván és Kokován. Sertésvész: Janosi, Klenócz, Kuntaplocza, Hosszuszó, Reeske, Runya, Sajó-Gömör, Tornallyán és Dobsinán.

Nyilvános számadás. A „Rimaszombat és vidéke jótékony nőegylete” által 1901. márczius hó 2-án rendezett dominó-estélyen befolyt:

Belépti-díjakból	604 kor. — fill.
Felülfizetésekből	247 „ — „
Virágokból	173 „ — „
Török Rózsika gyűjtése	16 „ 90 „
Pezsgő és teából Gömöri Miksa által	200 „ — „
Összesen	1240 „ 90 „
A kiadás volt	358 „ 90 „

Tiszta eredmény 882 kor. — fill., mely összeghez felülfizetéseikkel járultak: özv. báró Luzenszky Henrikné, Hisnyay H. Alfréd 20—20 korona, Hámos László, Samarjay Jánosné, Török Gyula 17—17 korona, báró Babarczy Géza, Molnár Viktorné, Baksay József, Dapsy József, Horváth János, Hevessy Bertalané 10—10 korona, Bornemisza Elemér, Szentiványi Árpád, Molnár József, dr. Lichtscheim Adolf, Fekete Pál, Fáy István 7—7 korona, Nagy Ferencz és neje 6 korona, Bozskó Dániel, Kubinyi Berta 5—5 korona, Lindtner Géza, Sárkány Kálmáné, Dr. Mesko Miklós 4—4 korona, Bornemisza Lászlóné, Draskóczy László, Dr. Szelless Ödön, Kern Adolfné, Marikóvszky Emma, Báthory László 3—3 korona, Juraskó Jakab, Diekmann László, Ethey Aranka, N. N., N. N., N. N., N. N. 2—2 korona, Dalmay Győző, Lokesánszky Endre 1—1 korona. Mind a felülfizetőknél, valamint Rimaszombat város tanácsának a teremdíj felének — 25 korona — visszaadományozásáért hálás köszönetét nyilvánítja Rimaszombat, 1901. márczius 5.

Az elnökség.

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban, a Szijfártó-utca sarkán id. Sütő István házában egy 4 szobából s minden mellékkel felszerelt, teljesen külön bejárattal ellátott kényelmes lakás május 1-től bérebeadták. Értekezhetni a háztulajdonos lakásán vagy a városházán.

1—*

Eladó ház.

Rimaszombatban, az **Ujváros-utca 4-ik szám** alatt újonnan épült, magányos udvarral bíró földszintes ház, mely áll két nagy szoba, előszoba, konyha és pincéből, szabad kézből eladó. — Tudakozódhatni a tulajdonossal ugyanott.

1-3

Hirdetmény.

108. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Engel Adolf** végrehajthatónak **Oszkocsil Anna** férj. **Biaczovszky Józsefné** végrehajtást szenvedő elleni 77 korona 38 fillér s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Rimaszombat városban fekvő s a rimaszombati 948. sz. tjkönyvben A: 1. és 2. sorszám alatt foglalt Biaczovszky Józsefné szül. Oszkocsil Anna javára $\frac{1}{2}$, kiskoru Biaczovszky Jenő és kiskoru Biaczovszky József javára $\frac{1}{2}$ -ed részben irt 96 és 97/a. hrszámú ingatlanból s az ezen épült házból Biaczovszky Józsefné szül. Oszkocsil Anna birtokilletőségére az 1212 koronában megállapított kikiáltási becsárban elrendeltetik s annak megtartására határnapul **1901. évi április hó 15-ik napjának délelőtti 10 óráját** a rimaszombati kir. törvényszék telekkönyvi hivatalába tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok becsáron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékoztatók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 121 korona 20 fillért készpénzben vagy az 1882. évi 60 t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1901. évi január hó 9-én.

Kovács, kir. törvszéki albiró.

Kiadó lakások.

Rimaszombatban a Losonezi-utca 53 ik szám alatt egy **utcai lakás** három szoba- és mellék-helyiségekkel; ugyanott egy másik **udvari lakás** két szoba és mellék-helyiségekkel folyó évi **május hó 1-ére** bérebe kiadó.

Bérelni szándékoztatók a feltételeket megtudhatják ugyanott a tulajdonos **özv. Király Ferencz**nél.

2-*

Árverési hirdetmény.

A Rimaszombati Takarékpénztár tulajdonát tevő **Forster-féle 2 hold üres belsőség** folyó 1901. évi **márczius hó 16-án** délután 2 órakor a takarékpénztár helyiségében nyilvános magán-árverésen eladatik. A megjelölt helyre és időre a venni szándékoztatók tisztelettel meghívotnak.

1-2

Eladó vetőgépek.

Két darab kitűnő minőségű, könnyű, új rendszerű, alig használt 17 soros vetőgép előnyös áron eladó. — Venni szándékoztatók a czimért forduljanak **e lap kiadóhivatalába.**

1-3

Hirdetmény.

659/348. sz. — Szab. Rimaszombat r. t. város tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy a város tulajdonát képező, az **Erzsébet-téren** lévő, jelenleg pénzügyigazgatósági bérház, az Erzsébet-téri bejáratától jobbra eső, — ezelőtt Sahwarez Izsó és neje ékszerészek által bérelt **bolthelyiség** 1901. évi május hó 1-től 1905. évi április hó 30-áig zárt ajánlat melletti árverés útján bérbeadatik.

Az árverés határnapjául folyó évi **márczius hó 23-ikának** délelőtti 12 órája a város háza tanácstermébe kitűzetik, arra árverelni kívánók azzal hivatnak meg, hogy írásbeli zárt ajánlataikat a 100 koronában megállapított bánatpénzzel ellátva, a kitűzött határidőbe délelőtti 12 óráig a polgármesteri hivatalnál annnyival inkább adják be, mert a később érkezett ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Az árverési feltételek a polgármesteri hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város tanácsának 1901. évi február hó 15-én tartott üléséből **Nagy**, polgármester.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban, a **Kossuth- és Kmetty-utcák sarkán** lévő háznak emeleti része, mely öt szoba és mellék-helyiségekből áll és zárt folyosóval is bír, folyó évi **május hó 1-től** bérebe vehető — A feltételek iránt lehet értekezni **Hollósy József** tulajdonossal.

7*

Hirdetmény.

588. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbíró 1900. évi S p. I. 75. V. 192/7. számú végzése következtében **Nagy József** javára **Holló Arzén** ellen 264 kor., 85 kor. 65 fillér s jár. erejéig 1900. évi november hó 13-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 11380 koronára becsült ökrök, lovak, tinók, juhok, sertések, szekerek, ekék, boronákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. bíróságnak 1900. V. 192/8. számú végzése folytán 264 kor. 85 kor. 65 fillér tőkekövetelés, ennek 1898. évi december hó 30-ik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 65 kor. 32 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Harmaczon alperesnél leendő eszközzésére **1901. évi márczius hó 15-ik** napjának d. e. 10 órájára határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékoztatók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Rimaszées, 1901. évi február hó 27-én.

Kovács Géza, kir. bír. végrehajtó.

Hirdetmény.

86. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1901. évi 5393. számú végzése következtében **Nagy József** által képviselt **Tóth János** javára **Hangonyi István és társa** ellen 600 korona s járuléka erejéig 1901. évi január hó 29-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2120 koronára becsült tehének, lovak, juhokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1900. V. 429/2. 1900. számú végzése folytán 500 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi október hó 8-tól járó 8%-os kamatai és eddig összesen 85 korona 22 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Urajon alperesknél leendő eszközzésére folyó **1901. évi márczius hó 16-ik napjának** délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékoztatók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Rimaszées, 1901. évi február hó 27-ik napján.

Kovács Géza, kir. bír. végrehajtó.

Haszonbérbeadó birtok.

A **Diószeghy László** tulajdonát képező **keleméri** birtok, mely áll 166 hold szántóföldből, 44 magyar hold rétből és 359 hold erdei legelőből, folyó 1901. évi **október hó 1-ső napjától** hosszabb időre haszonbérbe adandó.

A birtokhoz kellő mennyiségű és számú lakó- és gazdasági épületek tartoznak.

A szántóföld és rét igen jó minőségű, az erdei legelő is hasonló.

Bővebb értesítést ad **Molnár József** ügyvéd Rimaszombatban.

2-3

Hirdetmény.

63. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a rimaszombati takarékpénztár **Zajden János és neje** javára, végrehajthatónak **Zajden Julianna és özv. Andrik Sámuelné szül. Golko Emilia** bakos-töréki lakosok végrehajtást szenvedő elleni 570 korona tőke s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Hruszó községben fekvő a hrussói 49. sz. tjkönyvben A. I. 2-16. sorszám alatt foglalt Zajden János és neje szül. Golko Julianna javára $\frac{1}{2}$ és Melich András és neje szül. Zajden Szabina javára $\frac{1}{2}$ -ed részben irt 186/1000. Urbéri birtok külállományából Zajden János és neje szül. Golko Julianna birtokilletőségére 580 koronában.

Es a hrussói 96. sz. tjkönyvben A. I. 1. sorszám alatt foglalt Zajden János és neje szül. Golko Julianna nevében álló 31. hrzi számú és 12. összeírású számú ház és beltelekre a 600 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1901. évi május hó 2-ik napjának délelőtti 10 óráját** Hruszó községben a községházához tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékoztatók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 58 kor. és 60 kor. készpénzben, vagy az 1882. évi 60. tez. 42 §-ban jelzett és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1900. évi január hó 5-én.

Kovács, kir. törvszéki albiró.

RÁBELY MIKLÓS

● ● ● ● ● KÖNYVNYOMDÁJA RIMASZOMBAT, Pokorági-utca 1. sz.

Ajánlja a legújabb rendszerű gépekkel felszerelt, modern berendezésű könyvnyomdáját minden e szakba vágó munkák gyors, pontos és izlésteljes kivitelére a legjutányosabb árak mellett.

Iskoláknak: oklevelek, értesítők, bizonyítványok és kimutatások.
Ügyvédeknek: intő-levelek, kérvények és keresetek, meghatalmazások, díjjegyzékek, kötvények, szerződések, óvások, levélpapírok, stb.
Pénzügyintézeteknek: alapszabályok, értékpapírok, részvények és szelvényivek, betéti könyvecskék, üzleti könyvek, mérlegszámlák, stb.
Kereskedőknek és iparvállalatoknak: körlevelek, árjegyzékek, számlák, üzleti könyvek, czimkék és rágcedulák, intőlevelek, levélpapírok és borítékok czégnomással, czimkártyák, üzleti jelentések, levelező-lapok, stb.
Falragaszok, hirdetmények, műsorok, étlapok, eljegyzési és esketési értesítők, meghívók, tánczrendek, gyászjelentések, névjegyek, stb. elvállaltatnak.